

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת בהעלותך

תורה

אדם המזדרז לצאת מתפילה או שיעור תורה זו פורענות:

במדבר פרק י (לג) ויסעו מהר יקוק דרך שלשת ימים וארון ברית יקוק נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה:
(לה) ויהי בנסע הארון ואמר משה קומה יקוק ופצו איביד ונסו משנאיך מפניך: (לו) ובנהו יאמר שובה יקוק רבבות
אלפי ישראל: ובפרק יא (א) ויהי העם פמתאננים רע באזני יקוק וישמע יקוק ויחר אפו ותבערבים אש יקוק ותאכל בקצה
המחנה:

שאלות

א) שואלים חז"ל **במסכת שבת דף קטו ע"ב** מדוע נכתב בתורה בקטע זה שני נוני"ן הפוכים אחד לפניו ואחד אחריו?
 ב) עוד יש לשאול מדוע נכתב ויהי שהוא לשון צער? ג) עוד קשה מדוע רמזו ההפסק בין פורענות לפורענות ע"י אות נו"ן
 דוקא ולא באות אחרת? ד) ועוד קשה מדוע צריך להפוך את הנו"ן ולא מספיק שתהיה אות נו"ן ישרה אשר מפסיקה בין
 הפורעניות? ה) ועוד עלינו לברר מהיא הפורענות הראשונה שאינה מבוארת?

הממהרים בחייהם:

כאשר נתבונן נראה שרבים אשר ברוך השם באים לתפילה בציבור ואף לשיעורי תורה אך ישנם אשר תמיד ממהרים בחיים
 ותמיד אין להם זמן, וכאשר באים לתפילה לא נדבר שבאים מאוחר אלא שכבר לאחר תפילת הלחש כבר משתדלים לגמור
 התפילה כך שכבר אחרי קדיש תתקבל כבר התפילין והטלית מקופלים וממתנינים סמוך ליציאה ותיכף יוצאים לעסקיהם
 וכך הדבר בשיעור תורה או דרשה שאין סבלנות וממהרים להקדים יציאתם ואין ממתנינים עד הסוף, ובאמת כאשר האדם
 יבחן את עצמו יראה שפעמים רבות למרות שמיהר לצאת מבית הכנסת או מבית המדרש ונפגש עם איזה חבר יכול לעצור
 ולשוחח איתו ארוכות ופתאום נעלם אותו לחץ של מהירות עד שהשתדל להשמיע קולו כלפי השי"ץ להזדרז או לסיים
 הדרשה ולאחר מכן יש לו את כל הזמן שבעולם, תורתנו הקדושה מלמדת אותנו שזו הפורענות שמביא על עצמו האדם
 במעשיו כאשר נבאר בפרשתנו.

דברי הגמרא מדוע כתוב בפסוק זה שני נוני"ן להפסיק בין הפורעניות:

ובזה נבוא לביאור פרשתנו הנה מבואר **במסכת שבת דף קטו ע"ב** תנו רבנן [במדבר י] ויהי בנסע הארון ויאמר משה, פרשה
 זו עשה לה הקדוש ברוך הוא סימניות מלמעלה ולמטה, לומר שאין זה מקומה. וכו' דתניא, רבן שמעון בן גמליאל אומר
 עתידה פרשה זו שתיעקר מכאן ותכתב במקומה. ולמה כתבה כאן כדי להפסיק בין פורענות ראשונה לפורענות שנייה.
 פורענות שנייה מאי היא? [במדבר יא] ויהי העם כמתאננים. פורענות ראשונה [במדבר י] ויסעו מהר ה' ואמר רבי חמא ברבי
 חנינא שסרו מאחרי ה'. והיכן מקומה? אמר רב אשי בדגלים. **מבואר כי התורה כתבה כך עם אותיות נו"ן הפוכה לפי**
רשב"ג כדי להפסיק בין הפורעניות.

הפורענות הראשונה שברחו מהר סיני:

ועלינו להבין מהיא הפורענות הראשונה בזה שויסעו מהר השם הרי על פי השם נסעו כמ"ש במדבר פ"ט (יח) על-פי יקוק
 יסעו בני ישראל ועל-פי יקוק יחננו כל-ימי אשר ישכן הענן על-המשכן יחנו: כתבו לבאר בעלי התוספות **במסכת שבת דף**
קטז ע"א פורענות ראשונה ויסעו וכו' ואומר ר"י דאין נ"ל כן, אלא פורענות ראשונה כדאמר במדרש (ילמדנו) ויסעו שנסעו
מהר סיני דרך שלשת ימים כתינוק היוצא מבית הספר שבורח לו והולך לו, כך היו בורחים מהר סיני דרך שלשת ימים
 לפי שלמדו הרבה תורה בסיני, אמר הקב"ה נסמוך פורענות לפורענות לאו אלא נפסוק פרשת ויהי בנסוע הארון. **וכן הוא**
בילקוט שמעוני בפרשת בהעלותך רמז תשכט. וכן פירש הרמב"ן על התורה בשם המדרש שנסעו מהר סיני בשמחה
כתינוק הבורח מבית הספר אמרו שמא ירבה עלינו תורה ומצוות. וכ"כ הכלי יקר שזו הפורענות הגדולה שבני ישראל
בורחים ממקום חיותם בשמחה שהוא הר סיני אשר בו קבלו התורה והוא מקור חכמתם והדרכתם באורח חייהם.

ועדיין היכן הרמז לבריחתן:

ואמר לי רבי יוסף טולידנו (שליט"א) צ"ל בשם אביו הרה"ג ברוך טולידנו צ"ל אשר הקשה מניין לחז"ל הרמז שהם
 ברחו כתינוק הבורח מבית הספר, הרי בפשטות נסעו על פי דבר השם יתברך כדכתיב על פי השם יסעו ועל פי השם יחנו?
 ותירץ היות ומצינו בביזת הים שכתוב בשמות פרק טו (כב) **ויסע משה את ישראל מים-סוף ויצאו אל-מדבר-שור וילכו**
שלשת-ימים במדבר ולא-מצאו מים: ודרשו חז"ל ממה שכתוב ויסע בפתח מבואר שהיה זקוק בכוח להסיעם ולא הספיק
 אמירתו להם מחמת תאות הממון, ואילו מהר סיני כתוב ויסעו בחיריק תחת היו"ד משמע בקלות ולא היה נצרך להסיעם,
 וזה הייתה התביעה על דור המדבר שלאחר מתן תורה ממנה ללכת ובורח ממקור חיותו בקלות ולא מרגיש בתורה ערך
 ככסף כמ"ש שלמה המלך משלי פרק ב (ד) **אם-תבקשנה ככסף וככמטמונין תחפשנה:** (ה) **אז תבין יראת יקוק ויראת אלהים**
תמציא: וברגע שאין לאדם את הערך העליון לתורה זו כבר תחילת הפורענות אשר על ידי זה הגיעו לידי כל התלוונות.

הרמז לפורענות דווקא בנו"ן לרמז לדג:

ומוסיף הכלי יקר שלכן נרמז הדבר באות נו"ן וגם שתהיה הפוכה, היות ונו"ן בלשון ארמית הוא דג, ודג מקור חיותו במים
 אבל אם יצא מהמים וילך לכוון שפת הים שם מיתתו, וכמשל רבי עקיבא לפפוס המבואר **במסכת ברכות דף סא ע"ב** אשר
 ראה השועל כיצד הדגים מפחדים אמר להם השועל לדגים לצאת מהמים והוא ישמור עליהן, והשיבו לו אם במקום חיותו
 וקיומו אנחנו מפחדים קל וחומר בחוץ שלא יהיה לנו קיום, כך בני ישראל מקור חיותם וקיומם הוא התורה וכיצד בורחים
 ממקור חיותם וקיומם בשמחה, ולכן הם דומים לדג ההולך הפוך במקום שיהיה פניו לכיוון הים מקור חיותו הולך לשפת
 הים ששם מיתתו כך בני ישראל הפכו פניהם מהר סיני. **ויש להוסיף על כך שהסימן בדג אם הוא חי או מת אם הדג הולך**

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

נגד הזרם סימן שהוא חי ואם הוא הפוך והולך עם הזרם סימן שהוא מת, לכן נוי"ן הפוכה מרמזת על מיתת הדג, והוא מרמז על הפורענות הראשונה שעם ישראל בורח ממקור חיותו המביא למיתתו הרוחנית.

עוד רמז לנו"ן שערי בינה:

ויש להוסיף שאות נוי"ן מרמז על חמישים שערי בינה שזוכים לזה רק כאשר הולכים בדרך התורה, ואילו בזה שברחו משם והפכו פניהם משיגים בהיפוך מהנו"ן שערי בינה כיון שכל תפיסת החיים משתנה בצורה הפוכה ועושים הטפל עיקר והעיקר טפל ואין פורענות גדולה מזו.

ויהי לשון צער:

ולכן נכתב בלשון ויהי שהדבר הזה הוא צער גדול שבני ישראל לאחר קבלת התורה ירדו מהר מדרגתן וברחו מהר מעמד הר סיני מקור החיים הרוחניים.

אסור לאדם לפסוע פסיעה גסה כשיוצא מבית הכנסת:

ובזה מובן הטעם שחז"ל אסרו לפסוע פסיעה גסה כשיוצאים מבית הכנסת, כמבואר **במסכת ברכות דף ו ע"ב** אמר רבי חלבו אמר רב הונא היוצא מבית הכנסת אל יפסיע פסיעה גסה. אמר אביי לא אמרן אלא למיפק, אבל למיעל - מצוה למרהט, שנאמר נרדפה לדעת את ה'. **ופרש"י שם**. אל יפסיע פסיעה גסה - **לפי שמראה בעצמו שעכוב בית הכנסת דומה עליו כמושוי. וכן כתב רבינו יונה על הר"ף מסכת ברכות דף ג ע"ב וז"ל** היוצא מבית הכנסת אל יפסיע פסיעה גסה. **הטעם מפני שנראה כמי שיוצא מן הטורח אל המנוחה** והוא הפך שבית הכנסת הוא בית התפלה היא המנוחה ויש לו לשמוח בשיבתו בה וכן אמרו ז"ל (מגילה ד"י א) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה מנוחה זה שילה נחלה זה ירושלים הנה שהמקומות שהיו מקריבין בהם הקרבנות ומתפללין בהם נקראים מנוחה ונחלה: והוסיף על כך **בספר סדר היום כוונת עלינו וסדר הלימוד אחר התפלה וז"ל** וכשיוצא מב"ה אל יפסיע פסיעה גסה **שנראה שישבתה היה עליו למשא ולכן בורח ממנו וממהר לצאת, אלא יצא בהכנעה וכובד ראש מתחנן לפני אלהיו שלא תשוב תפלתו ריקם: ועוד יותר הוסיף במטה משה עמוד העבודה אשרי, קדושה, עלינו, קדיש יתום סימן ריח. וכשיוצא מבית הכנסת, אל יצא במהירות כמי שבורח במקום הצר, או כמו שפורק מעליו משא, אלא כמי שנפטר מאת המלך והוא קשה לו על שלא נתעכב עמו יותר, כדגרסינן בפ"ק דברכות (ו ב) אמר רבי חלבו אמר רב הונא היוצא מבית הכנסת אל יפסיע פסיעה גסה כו'. ובצאתו אל יחזיר אחריו מיד לשכינה, אלא כמו שנפטר מלפני המלך בשר ודם או מלפני רבו, שיש לו לילך כנגד אחריו ופניו כנגד פניו עד שירחק ממנו, כדגרסינן במסכת יומא פרק הוציאו לו (לז א), וכן כהנים לעבודתם, ולוים לדוכן, וישראל למעמדן, כשנפטרים לא היו מחזירים פניהם והולכים, אלא מצדדים פניהם והולכים. וכך נפסק בשולחן ערוך **אורח חיים הלכות תפלה סימן צ סעיף יב**. מצוה לרוץ כשהולך לבית הכנסת וכן לכל דבר מצוה, אפילו בשבת שאסור לפסוע פסיעה גסה, **אבל כשיוצא מבית הכנסת אסור לרוץ עכ"ל**. **הראת לדעת** כי כאשר האדם ממהר לצאת מראה זלזול בתפילתו מאחר ומראה שהדבר לטורח עליו וממילא גורם שאין תפילתו נשמעת לעומת הממתין שמראה בזה כובד ראש ותחנונים תפילתו נשמעת.**

בדומה לכך הממהר לצאת מהדרשה או השיעור:

עוד אמרו חז"ל **במסכת ביצה דף טו ע"ב** תנו רבנן מעשה ברבי אליעזר שהיה יושב ודורש כל היום כולו בהלכות יום טוב. יצתה **כת ראשונה**, אמר הללו בעלי פטסין. **כת שניה**, אמר הללו בעלי חביות. **כת שלישית**, אמר הללו בעלי כדן. **כת רביעית**, אמר הללו בעלי לגינן. **כת חמישית**, אמר הללו בעלי כוסות. התחילו **כת ששית לצאת, אמר הללו בעלי מארה**. נתן עיניו בתלמידים, התחילו פניהם משתנן. אמר להם בני, לא לכם אני אומר אלא להללו שיצאו, שמניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה. **ביאור הגמרא בספר חברותא** תנו רבנן: מעשה ברבי אליעזר שהיה יושב ביום טוב בבית המדרש ודורש לתלמידיו כל היום כולו בהלכות יום טוב. בשעה שהיה יושב ודורש, יצתה כת ראשונה של תלמידים כדי לסעוד בביתם סעודת יום טוב. אמר רבי אליעזר עליהם: הללו - בעלי פטסין הם. שהכינו לעצמם חביות גדולות של יין לשתיה, ותאות השתיה מושכת אותם מלשמוע דברי תורה, ואינם מוכנים להיות יגיעים בה. יצאה כת שניה. אמר רבי אליעזר: הללו - בעלי חביות קטנות הם. יצאה כת שלישית. אמר: הללו בעלי כדן שהם קטנים מחביות. יצאה כת רביעית. אמר: הללו בעלי לגינן. כלי קיבול קטנים מכדים. יצאה כת חמישית. אמר: הללו בעלי כוסות. התחילו כת ששית לצאת. אמר רבי אליעזר עליהם: הללו בעלי מארה הם! **שהם מקוללים עקב הריקון שהם עושים עתה בית המדרש, שגנאי לבית המדרש שמתרוקן עתה כל כך**. והיה הדבר קשה בעיניו של רבי אליעזר. נתן רבי אליעזר עיניו בתלמידים במבט של כעס! התחילו פניהם של התלמידים שנשארו, משתנן. שנבהלו ממנו, אך היה זה בטעות, שהיו סבורים שנותן בהם את עיניו בכעס על שאינם הולכים לאכול סעודת יום טוב. אמר להם: בני, לא לכם אני אומר זאת, שהללו בעלי מאירה הם. אלא להללו שיצאו לפניכם. לפי שהם מניחים חיי עולם לימוד תורה, ועוסקים בחיי שעה של אכילה ביום טוב.

קושיית הרה"ג אלישיב זצ"ל וביאורו מדוע כת שלישית התביעה עליהן יותר:

והקשה בקובץ תשובות הרב אלישיב חלק ג סימן קכח לכאורה הכת שלישית שאיחרה יותר מהם מגיע אף פיוס, ולמה נוף בה עד שהגיע ללשון קללה ממש? אך הדבר הוא פשוט, **כי מי שאין לו דרגה בשכל אין טענה כלפיו, שכל אדם נתבע לפי הכרתו, ומכיון שכנראה אין להם לב להבין אז פקעה סבלנותם תיכף ומיד בהתחלת דרשת ר"א כי כל רגע בשבילם הוא עינוי נפש, אצלם צמאון המשקה שהכינו בביתם יותר חשוב ועולה על דרשתו של ר"א. אך הכת שלישית שישבה זמן כה רב הרי הוכיחו שיש להם אוזן שומעת, וכיון שכך, עליהם הטענה למה עזבו, אם יש לכם הסגולה לשמוע דבר ד' ואתם מבינים ערכה של תורה כיצד עוזבים חיי הנצח לטובת חיי הגוף ולכן הרי אלו בעלי מארה. עולה מדברי חז"ל שכאשר האדם ממהר לברוח מהשיעור או מהדרשה ואולי אף מעיר שיקצרו הוא מגלה דעתו שהדבר עליו לטורח וענייניו הגשמיים חשובים יותר מתורתו שהרי מוכן לעזוב חיי עולם הבא לצורך חיי שעה ומאבד בזה את ערך תורתו.**

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

שלא לבעט במצוות:

ומעין תביעה זו מצינו במסכת ע"ז דף ג ע"א שלעתיד לבא הגויים יתבעו שגם אנחנו רוצים לקיים המצוות ולקבל שכר ונותן להם מצוה קלה שאין בה חסרון כיס ואפשר לקיימה מחתיכות עצים בחינם, ובאמת כל אחד מיד רץ לקיים מצות סוכה אך הקב"ה מוציא חמה כתקופת תמוז וכל אחד יוצא ומבעט בסוכתו מפני החום שנאמר ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ושואלת הגמרא והרי מצטער פטור מהסוכה וגם בני ישראל אין חייבים במצב כזה בקיום המצוה ומדוע תובע אותם? ומתוצאת הגמרא **שאמנם נכון שגם ישראל הן פטורים אך אין הם מבעטים כשיוצאים אלא אדרבא נפרדים מהסוכה בצער שאין יכולים לקיים המצוה, ואילו הגויים יוצאים מהסוכה ובוועטים ושמחים לצאת וזוהי התביעה עליהם.**

דברי מרן הרה"ג שטיינמן זצ"ל מה העול שבר מצוה צריך לקבל עליו:

שמעתי מאחד ראשי הישיבות שפעם הסתובב אצל גדולי ישראל לשאול על חתן בר מצוה אשר נכנס לעול התורה והמצוות מה הקבלה החשובה שצריך לקבל עליו בהגיעו להיות בר מצוה? ונאמרו לו תשובות שונות ומרן הרה"ג שטיינמן זצ"ל אמר לו **שצריך חתן הבר מצוה לקבל עליו שמיום שמתחיל להניח תפילין שאינו חולצן אלא עד אחרי עלינו לשבת, ושאלו ומה יש בקבלה זו, והשיבו שזהו קבלת עול המצוות שאינו ממחר להיפטר מהתפילין ולא כאותן שכבר באמצע התפילה מקפלים את התפילין בשביל למהר שבוה מראה שהנחת התפילין עליו לעול וטורח ומבזה את המצוה. ויש להוסיף שכן מבואר בספר **כף החיים על או"ח סימן כה ס"ק [פח]** וז"ל שם בהגה. ויש מי שכתב על צד הקבלה וכו'. **כתב בשער הכוונות סוף דרוש ה' מתפילין שצריך להתפלל כל התפלה אחר שהניח תפילין ואין לחולצו כי אם אחר על כן נקוה לך, וכן הוא בשער הכוונות דף א' ע"ג ודרוש ו' דציצית, והביאו מגן אברהם ס"ק כ"ח, אליה רבה אות כ"ד, סולת בלולה אות יו"ד, מחזיק ברכה אות יו"ד, נוה שלום אות ד' בסימן כ"ו, רבינו זלמן אות ל"ז, שלמי צבור דף מ"א ע"ג, זכור לאברהם אות ת', קיצור שלי"ה דף מ"א ע"א, כסא אליהו אות ו', חסד לאלפים אות י"ג, כף החיים לה"ר חיים פאלאגיי סימן יו"ד אות מ"ג, שתילי זיתים אות ל"ה, בן איש חי פרשת חיי שרה אות יו"ד עכ"ל: ולא כאותן שחולצים כבר באמצע התפילה ומחכים בסמוך לדלת לצאת כמה שיותר מהר מאחר ומעשיו אלו מגלים שהדבר לטורח עליו, אלא אם כן יש אונס והכרח לצאת.****

מעשה שהיה:

פעם לפני עשרות שנים הלכתי לצרכניה לקנות מצרכים לבית וכידוע שיש תמיד תורות ארוכים בכל הקופות ועמדותי בתור אולי עשירי או יותר, והנה לפתע הגיע איזה אדם הלך לראש התור ופנה שם לילד שהגיע תורו וביקשו הוא עסקן ומאוד ממחר ולכן מבקש ממנו לוותר לו ולתת לו להיכנס לפניו, הערתי לו שדבר זה אינו קשור רק למי שהגיע תורו אלא הוא מעכב את כל העומדים בתור, ולכן אמר אני מבקש את סליחתכם ונכנס לתור, לאחר שגמרת את החשבון אשר לקח די מספיק זמן אני יוצא מהצרכניה ואני רואה אותו אדם עומד בחוץ ומשוחח עם חברו, פניתי אליו הרי עקפת את התור מפני שאתה ממחר ומדוע הנך מתעכב כמובן לא היה לו תשובה.

מוסר השכל:

עלה בידנו להבין ולהשכיל עד כמה כוחו של היצר אשר משפיע על האדם לצאת בהקדם מבית הכנסת ומבית המדרש מקור חיותו של נשמתו והופך להיות כתינוק הבורח מבית הספר שזו הפורענות הראשונה אשר האדם מביא על עצמו, ועד כמה האדם צריך להיות כנה עם עצמו האם באמת יש סיבה מוצדקת למהירות שממהר לצאת מהתפילה או מהשיעור ולא יסתור את עצמו תיכף בפוגשו את חברו ביציאתו ויושב ומשוחח ארוכות דבר הטופח על פניו, אלא על האדם לדמיין אם היה ניתן לו הזדמנות לקחת ולצבור הון ממכרה זהב כיצד היה נוהג האם היה דבר שממהר אותו להיפרד מהמקום אם אינו מוכרח, בהיות ויודע ערכו של כל רגע אשר מנצל להרבות הונו ורכושו, בדומה לכך צריך האדם להרגיש כאשר זוכה ומקיים אשר יושבי ביתך הן בתפילה והן בשיעור שזה ממש מכרה זהב שצובר הון בכל רגע ורגע עד אשר קשה עליו פרידתו וזו קבלת עול המצוות ובדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכים אותו ועל ידי זה זוכה שתפילתו מתקבלת לריח ניחוח לפני השם וכך ערך לימודו גודל שבעתיים וזוכה להתברך בזה ובבא בכל הברכות הכתובות בתורה ואמן.

בידידות ואהבה
הצב"י מרדכי מלכא ס"ט